

Sygn. akt IV Ca 332/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Mariusz Jabłoński

Protokolant: Elwira Stolarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 czerwca 2022 r. w Warszawie

sprawy z powództwa A. J.

przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

z dnia 30 listopada 2021 r. sygn. akt II C 433/21

1. oddała apelację,
2. zasądza od A. J. na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

	Mariusz Jabłoński	
--	-------------------	--

Sygn. akt IV Ca 332/22

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 listopada 2021 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie (sygn. akt II C 433/21) oddalił powództwo (pkt I), zasądził od A. J. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty (pkt II).

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniosła powódka.

Powódka, zastępowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego zaskarżyła orzeczenie w całości, podnosząc zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 546 § 1 i 2 k.c., art. 556¹ k.c., art. 556² k.c., art. 556³ k.c., art. 560 § 1 k.c., art. 561⁴ k.c., art. 568¹ k.c., art. 572² k.c., art. 576¹ k.c. oraz art. 577³ k.c.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację powódki, pozwana reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje, w tym opłaty skarbowej za pełnomocnictwo.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako bezzasadna nie zasługiwała na uwzględnienie. Przyjmując bezsporne w istocie ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji za swoje, Sąd Okręgowy podziela także ocenę prawną tego stanu faktycznego oraz wyciągnięte z tej oceny wnioski, co zwalnia z konieczności ponownego przytaczania szeregu powołanych już wcześniej trafnych argumentów.

W dniu 21 lipca 2017 roku A. J. (kupujący) zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (sprzedawcą) umowę sprzedaży, na podstawie której nabyła grzejnik (...) za cenę 1890 zł brutto. Dnia 19 marca 2021 r. powódka złożyła reklamację z uwagi na powstanie dziury w zakupionym przez nią na stronie internetowej pozwanej grzejniku. Tego samego dnia jej reklamacja została odrzucona, z uwagi na upływ okresu odpowiedzialności za wady towaru, tj. upływ odpowiedzialności pozwanej z tytułu rękojmi. Pozwana odrzucając tę reklamację wskazała jednocześnie, że roszczenia z tytułu gwarancji powódka winna kierować do gwaranta, tj. producenta produktu ((...) sp. z o.o.). Istota problemu prawnego w sprawie sprowadza się do możliwości zastosowania art. 568⁽¹⁾k.c. w zw. z art. 556⁽¹⁾kc. Wyraźnie bowiem powód konstruuje swoje roszczenie w oparciu o przepisy dotyczące rękojmi, z argumentacją dotyczącą zastosowania art. 568⁽¹⁾k.c. W ocenie Sądu Okręgowego przedstawiona przez powódkę wykładnia powołanego przepisu jest niezasadna. Apelujący błędnie utożsamia pojęcie terminu przydatności rzeczy do użycia z terminem wynikającym z udzielania gwarancji. Oba pojęcia mają jednak inne znaczenie i skutek. Termin przydatności rzeczy do użycia oznacza termin, po którym rzecz nie jest już przydatna do użytku, a zatem nie powinna być używana. Może zatem dotyczyć jedynie określonej kategorii produktów, których właściwości uzasadniają przyjęcie, że po upływie określonego terminu rzeczy te nie nadają się do używania, a zatem utracą cechy/ właściwości składające się na istotę funkcjonowania rzeczy w obrocie. Głównie będzie powyższy termin miał zatem zastosowanie do takich przedmiotów jak leki, wyroby medyczne, kosmetyki.

Z istoty gwarancji wynika natomiast zapewnienie udzielone przez gwaranta, że rzecz będzie miała określone cechy przez wskazany przez gwaranta termin. Nie oznacza to jedna, że rzecz ta nie jest przydatna do użytku po upływie tego terminu. Odmienność znaczeń terminów oznacza, że ustawodawca używa je racjonalnie w celu wywołania określonych skutków, nie jest to zatem stosowanie zamienne, tak jak to wskazywałaby argumentacja przedstawiona przez apelującego. W przeciwnym wypadku wyróżnienie gwarancji od rękojmi straciłoby praktyczne znaczenie skoro każde udzielenie gwarancji przez producenta powyżej 2 lat powodowałoby wydłużenie odpowiedzialności rękojmi sprzedawcy.

W przypadku grzejnika zakupionego przez powódkę brak jakichkolwiek przesłanek do wniosku aby producent lub sprzedawca określili termin przydatności rzeczy do użycia. Konieczność określenia takiego terminu co do grzejnika nie wynika z przepisów prawa, ani z cech właściwości produktu. W rezultacie nie sposób przyjąć, że w przedmiotowej sprawie doszło do wydłużenia terminu odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi. Bezspornie do wydania rzeczy upłynęło ponad dwa lata, zatem sprzedawca w przedmiotowej sprawie nie odpowiada z tytułu rękojmi- zgodnie z art. 568 § 1 kc. Zasadnie zatem powództwo w przedmiotowej sprawie zostało oddalone. Bezprzedmiotowe dla rozstrzygnięcia są zatem ustalenie i rozważania Sądu Rejonowego w zakresie w jakim dotyczą tego czy informacje umieszczone na stronie internetowej producenta należy uznać za udzielenie gwarancji czy też nie, ponieważ roszczenie nie było oparte na gwarancji. Nie ma także znaczenia dla rozstrzygnięcia ocena działania pozwanego w zakresie braku przekazania dokumentu gwarancji i braku informacji czy gwarancja na produkt przedmiotowy została udzielona

czy też nie. Rozważania w zakresie tego czy stanowi to podstawę odpowiedzialności pozwanego wobec powoda i ewentualnie jaką pozostaje poza zakresem rozstrzygnięcia w sprawie przedmiotowej, w której Sąd Rejonowy był związany podstawą faktyczną wskazaną z pozwie. Sąd Okręgowy nie dostrzega także naruszenia przez przyjętą w sprawie interpretację przepisów krajowych standardów ochrony konsumenta wynikających z przepisów UE. Powołany przepis art. 568⁽¹⁾k.c. został wprowadzony przez art. 44 pkt 20 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2014 r. poz. 827), która to ustawa była wyrazem harmonizacji przepisów prawa krajowego ze przepisami Dyrektywy 1999/44/WE. Sąd Okręgowy nie stwierdził aby wprowadzenia powyżej regulacji były wymogiem wynikającym z powołanej Dyrektywy stanowi zatem wyraz poszerzenia zakresu ochrony konsumenta przyjęty przez ustawodawcę krajowego, co potwierdzają poglądy doktryny (por. komentarz do art. 568⁽¹⁾k.c. red. serii Osajda /red. tomu Borysiak 2022/M.Tulibacka, Legalis).

Na marginesie wskazać należy, że przyjęcie koncepcji wykładni art. 568¹k.c. prezentowanej przez powódkę odnoszącej się do wydłużenia terminu rękojmi oznaczałoby konieczność wykazania powstania wady z przyczyny tkwiącej w rzeczy sprzedanej już w momencie jej wydania kupującemu (por art. 556² kc). Ciężar dowodu w/w okoliczności obciąża kupującego. (art. 6 k.c.). Doceniając doświadczenie życiowe i zawodowe pełnomocnika powódki nie sposób jednak uznać jego stanowiska za wyczerpujące potrzebę wiadomości specjalnych w sprawie, w sytuacji wyraźnego kwestionowania przez pozwanego faktu istnienia wady w towarze zakupionym u niego. Tym samym także okoliczność wystąpienia wady w grzejniku z przyczyny tkwiącej w rzeczy sprzedanej nie została w przedmiotowym postępowaniu wykazana.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił apelację powódki na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265).

Mariusz Jabłoński

(...)

Mariusz Jabłoński